

כתר תורה

להורים – למלמדים – מנהליים –Robbins – ראשי ישיבות

בידכם לעשות כל תלמידיכם יהודים הלומדים תורה לשם והולכים בדרך השולחן ערוץ, על ידי שיחוקם ללמידה בכל יום "אורח חיים היומי" שולחן ערוץ מחבר ורמן", לסייעם כל ש"ע או"ח ממשך שנה תמיימה, לימוד של 5-10 דקות בלבד בכל יום. ועל ידי זה ידעו האיך להנהייג את ביתם על פי השולחן ערוץ.

צרכו נא מה שבתוב בחותמת הלבבות שער אהבת ה' וזה לשונו: ובן מי שאינו מתקן אלא את نفسه בלבד תהיה זכותו מעוטה. וממי שמתתקן نفسه ונפשות רבות הכהן זכויות מי שמתתקן לאלוים, עד כאן לשונו.

דעת הבעל שם טוב ז"ע על לימוד השולחן ערוץ בקביעות

מובא ב"כתיר שם טוב": שלימוד השולחן ערוץ רק המחבר עם רמן, הוא כדי שיירכו ידיעה נרחבה בכל חלקי השולחן ערוץ, ואם יצטרך האדם לדעת הלכה מסוימת, ידע היכן לחפש אותה, יתעמק בכל נושא הכלים והפסקים הדנים בהלכה והוא יכול לברר היטיב הלכה למשעה.

הגאון בעל אבני נזר יציל כותב במכחת:

עליכם רועי ישראל החשוב לאשר ולקיים בכל בנסיה מישראל, שככל עיר ועיר, להיות הרב העומד בראשם, להורות להם הוראות איסור והילר קבוע עת בין מנהה לעריב, ללמידה עם האנשים הסתוררים והஹולמים בבית המורש אליוylimוד הלכה, וכי אשר יקשר בעיניו לפיפי המקומות, ועל ידי כן יוכן לעשות תורתם קבוע וכי וו וו יתקיימו בידם, וידוע שבל השפעת המזונות בא בכח התורה הקדושה.

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוץ", זכין לגן עדן

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוץ", זכין להיות בעל הבית ומושל על הארץ, ועל ידי זה זוכה להקים שערני גן עדן, ולהשיג על ידי זה הכמה עילאה וחכמה תותאה שהוא עיר הענוג גן עדן. (קיצור ליקוי"ח א' סימן רפ"ו)

רבינו הגה"ק רבבי יהונתן אייבשיץ ז"ע א' מזיהיר מארך:

בקשה מכמ' אח'י ובבנ', מunsch אין דרש שאין אני מזיהיר אתכם לבטל תפלו או רוח חיים ללמידה אותו היטיב, שמעו למאמרי, ובפרט הלכות שבת יום טוב לשומר מועד'ה' בראו, כי הם מקראי קודש והם המגנים על'ינו. (ערות דעתך חלק שני רושש ב')

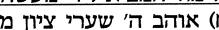
בלעדיו אורח חיים לא ירים איש היישראלי את ידו ואת רגלו

והנה לפני זה נבראה בעלייל, דחلك אורח החיים הוא היותר מוקדם ללמידה בכל', חלקי שולחן ערוץ הם אוצרם למעשנה, מכל מקום חלק זה הוא מוקדם כל', כי דיעתו הוא הכרחי בכל יום מימי חייו לקיים התורה, ובלתיו לא ירים איש היישראלי את ידו ואת רגלו.

עורך לימוד האדם ציריך להיות בלימוד המביא לידי מעשה!

והנה אף שלימוד התורה הוא, שככל מה שהאדם שומר, אפילו בקדושים ובתורה, הוא מקרים מוצעותעשה לתלמיד תורה, מכל מקום עורך לימוד האדם ציריך להיות בלימוד המביא לידי מעשה.

ועל כן אמרו חז"ל (ברכות ח) אהוב ה' שערין ציון מכל משכנות יעקב. אהוב ה' שערים המצוינים בהלכה יותר מבתי בנסיות ובתי מדרשות שביעקב. עיין בירושה דעה (סימן רמן) בש"ר שם שהביאו בשם הפרישה דציריך כל אדם ללמידה הלכות בכל יום כדי שהלימוד יביאנו לידי מעשה, ועל ידי לימוד halachot תנא דבר אליהם בהלכות הבא, אך שיזהר ללמידה בכל יום. בראיתא בגמגוא תנא דבר אליהם בהלכות בכל יום וכו'. ואיתה במודרש שוחר טובי בר קפרא אומר למד אדם תרי הלכות בעפרא ותרי ברמsha, קיים בו"ה בטורתו יהגה יומם ולילה". (משנה ברורה בהקדומו להלך א')

חברך חברך איתך לי!!!

הרוצה לפרסם השולחן ערוץ אורח חיים היומי הרשות בידיו, ואדרבה יזכה את הרבים וזכות הרבים יהיה תלוי בו! דפי השולחן ערוץ האלו להשיג בחינם בכל רחבי העולם ומביאו בס"ד תועלת גודלה לרבים!!! מצווה על כל אחד לפרסם דפי השולחן ערוץ אלו!!!

אורח חיים הוא השער לה' אשר צדיקים יבאוו בו
והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחםם הוא, ובאורח חיים נתנו מנהלים ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבאוו בו, הוא אורח חיים. (ערות דעתך ח' ב' דרושה)

הצטרף לאלה:

אשר משלב השנים שעברו קנו ידיעה מקיפה בכל ההלכות של אורח חיים הכלול בו הלכות השיווקות לח' יום – מדי שבת בשבתו, וмеди מועד במועדך!

החכם עיניו בראשו – אל תחמיין הזדמנויות יקרה זו!

השכנים חולפים ועוזרים!

והאם יש לך די להסביר על שאלת הבית דין של מעלה "עסקת בתורה"? – השיעורים לכל יום אינם ארוכים ואפשר מי שיש לו שיעור קבוע, לא יՐענו מלימודו – בכל יום יש איזה דקות רגעים, זעיר שם וויר שם, אשר הולכים לירק, והפסד גדורול הוא אם ברגעים אלו יכולים להיעשות בקי בכל ההלכות הנוגעים דבר יום ביום, ועל ידי זה תקאים והגית בו יום ולילה, ובמשך הזמן תרגיש בו נועם מתייקות התורה, בידועך – שעל ידי ניצול רגעים אלו משלב השנה אחת, كنت כל ההלכות אורח חיים מונח בkopasa.

צבר!!!

מיום שרבע בית המקדש
אין לו להקדוש ברוך הוא אלא ד' אמות של הלכה בלבד!
והיכן מגיע ידריעתך בהלכות הנחוצות לך ביוטרי!

כבר בא העת לחייב

שגם אתה תהיה בין אלו היודעים את השולחן ערוץ!

יגעת רמצאת תאמיין!

אשר מי שבא לכאנן ותלמידו בידיו אין שמחה כשםה שתדייעת התורה!

יהודי היקר!!!

ידעוע גודל מעלה הלימוד שולחן ערוץ היומי
בלשונם הקדוש של המחבר והרמן"א ז"ע

שהסבירו עליהם מן השמיים!

ולשונם מסוגל לישועות גדולות!!

אם עדין לא הצטרפת ללימוד דף היומי של השולחן ערוץ

– הצטרף עבשו –

והנה עפק התורה לשמה הוא, להבין לשמר ולעשות!

(ערות דעתך – ח' ב', דרוש ג')

קריאת קידש!!!

המפעל העולמי ללימוד ש"ע אורה חיים מחבר עם רמ"א, קורא לכל אחינו בני ישראל בכל מקום מהם, בין בים, ובין ביבשה, בכל מקומות מושבותיהם ובכל קצוות פורייהם!

הננו בו בדור המפעל הגדול שולץ עורך אורח חיים היומי, אשר המוני הלומדים מכל העולם כולם, מוהם רבנים ידועים, מוהם לומדים מופלים, וכן פשוטי עמר אשר צמאה נפשם לדרעת דבר ה' זו הלבנה, יש לכם עבשו הוזמן מצעינות להצערף ולרכיש ידיעת הנחתת בשולחן עורך חיימן! אלו קוראים לכל אחד ואחד לקבוע בכל יום שייעור ללימוד הלכות אלוי, למגורר כל ש"ע או"ח היומי במשך שנה תמיימה, שזה לוקח חמיש עשר דקotas בכל יום!

ובדיין לזכור ש"כלה השונה הלכות בכל יום מובהה לו שהוא בן עולם הבא!"

לモתר לצין גודל חשיבות במה שהוגם בתורת השולחן ערוץ, שהרי אמרו חז"ל: "ימים שרברב בית המקדש אין לו להקב"ה אלא ר' אמות של הלבנה".

ראה את אשר לפניך לוח יומי מסודר וערוך על כל סדר הש"ע אורח חיים, בכדי שיוכלו ללמידה ולהשלים את כל הש"ע אורח חיים מחבר עם רמ"א במשך שנה תמיימה, והוא דבר הרשות לכל נפש, בני תורה - בעלי בתים-בחורים, אשר צמאה נפשם לדבר ה' זו הלבנה! במשך חמיש עשר דקotas בכל יום מיסיים משך השנה כל הלכות אורח חיים הנוגעים בכל יום.

וחובה על כל אחד לידע הלכות אלו על בוריהם! מלא כל שעות הפנאי במאמר הכתוב: "זהigkeit בו יומם וליליה!" ההלכות מחולקים לכל יום, ויכולים לחלקם למשך היום, באופן שאינו מפריע שייעורים אחרים!

במשך הזמן מרגשים נועם מתיקות התורה ויערב מנופת צוף ובכל טעם! ואם לא עכשו אימתי?

כל מצוה ומציה תלמדו כל הלכה בזמנה בש"ע או"ח
וכן כל מצוה ומצוות תלמדו כל הלכה בזמנה בש"ע אורח חיים למען תרעון כל הדרינט בביאור. (על דרך החיט וחות דעת)

חלק אורח חיים לו משפט הבכורה!
(פר' מגדים, אגרת הראשון בתחלתו)

יזהר מאד להיות שונת הלכות בכל יום
(ישומר משה, בתהלים תפלה למשה)

להיות שונת הלכות בא"ח מדי יום ביום חוק ולא יעבור
(הנוגנות דעתקים - בעל ערוגות הבוטש ר' משה גראנגוולד זצ"ל)

דברי ד"ה" חזץ א"ש זכ"ל!

ומה גדרה אשמו של איש נלבב לאחבות העבודה לפניו יתרך, בשעה שמניח את לעבו מלחשש אחר פרטיה ודקדוקיה של המצווה שנארמה מפני הגבורה, לשם חובה על כל אחד מישראל, לקיימה דוקא בשלימות הוקודוק, בבחשו ונגאי אחד מתנאי דקדוקה, לא קיים מינוחה, והאיש הזה השנוי בפלין בראשו והפרשיות לא כתבו כדיין, חבר הוא להה שלא תני תפלין כלל, וכן כל מונה, בגין מוצאת לא תעשה, אם כי הוא שומר אותה בכל ה'ה, עדין אין שמיירתה שמיירה בעת שלא שך על הדינים והמשפטים לחקרים ולדרשנה, ואנמנם עבור עליה עביהה מסתפקת בטלקלות, ומהלך את השבת מנוח נעימות הזמירות לבבורי השבת וקיומה, גנותל ידיו דרך החלון הפתוח לרשות הרבים, ונוטל ידיו דרך החלון הפתוח לגינויו, ורוקך דרך החלון הפתוח לרשות הרבים, וכורר את עצמותו הרג מן הקורה, ונושא משא בששת בגיררו אחר האומרם שהעיר העלמות ממנה, והוא דש אותו בעקביו, וכן הרבה מהלכות השבת העלמות ממנה, והוא דש אותו בעקביו, וכן בשאר עיריות, במאכלות אסורות, בנקיה ונטריה, בשגאה וקטנות, בגנבה וגזילה.

(אמונה ובתחן, פרוך סימן י"ח)

בזיהר הרקיע דא הלבנה – ויאת עליית על כלנה

בזהר הרקיע דא הלבנה, דאייחי קיבל להמשה מסיני, וכמה עולמיין אית לה דייןין הכלות פסוקות, דאיתמר בדוחן וועלמות אין מספר, ואיהי שלקא על כלחו, הרא הוא דכתייב (משל' לא) ואת עליית על כלנה, ואיהי עס כלחו, כמה דאומכו הולכה ברבים. (תיקוני זהור דיד)

כל מאי דיצהה להלבנה חד ירידת עלמא חד כל צדק וצדיק אית להה עולם בפני עצמו, וכל מאן דוכה להלבנה חד ירידת עלמא חד, כל שכן מאן דוכה למסכתא חדא, או לתרין, או לשתיין, זכה אידיו מאי דירית לה בהאי מלכות, דבל מסכתא מט戎וניא איהי בגרומה, זכה אידיו מאי דירית לה בהאי עלמא, דהלה עולמא דמט戎וניא, דאייחי קבלת. (תיקוני זהור דיד)

אשריהם אלו שעומדים בהלבנה שבזה יוצאת השכינה מהגלות
ובכאן איןון דמשתדרין בשכינתא דאייחי על כלחו בהלבנה, לאפקא לה מון גלוותא, דאיתמר בה ובפעריכם שלחה אמכם, ולמיול לה גובי בעלה, למדוי לה קבלת ברוועו, לקיים בה שמאלו תחת לראשיו וכו'. (תיקוני זהור דיד)

חיזב גדול להיות כי בכל אורח חיים
לקבוע שייעור ש"ע או"ח חיים בכל יום

בשולחן עורך חיימן חיזב גדול על כל יודע ספר להיות בקי בכל הלכותיה בתמידות, כי רוב הלכותה הם תמיימיים, כמו ציצית ותפילין, קריית שם ותפללה, וברכות הנהנין, וככל הברכות, והלכות שבשם כchorim התלויים בשערה, והלכות חגים ומועדים, ושאר הלכותה בדורש, שבודאי המכשלה הזאת תחת ירך תהיית האם לא תמיד בילויו.

לכן חיזב גדול כל כל יודע ספר לשמרו את דרכ' החיזים, קבעו שולחן עורך חיימן יומם... لكن יהוד האדם מאר בזו להשלים כלנה שולחן עורך חיימן... אף שייעוטן איז בשאר למודים, קבעו גם כן לימודו בסדר זהה – דף שולחן עורך בכל יומם... הן בעת האכילה, הן בשאר שעות היום... (ישור ושורש העבדה שעיר, פרק ב')

מדרשת רבינו הగה"ק רב יונהן אייבשיץ זיינ"א!

אויל, ווי לי, בחילול שבת, כי כולם בני תורה ואין להם להונצץ כי קצרא שבלם למלמו, כי הם בעלי רישעה תהלה לאל, ולומרם פשיטים ופלפולים מיצפאים בענור והלכות שיש בהן חי נפש מנחין, וימתו בלי הכמה ללמידה אורח חיים, וועורבים על כמה מצוות, ואומרים אין פשע, וביחס דיני מוקצת, אם יאכל אדם אגוזים ושקדמים, וקליפות אינם ראיים למאכל בהמה מניהים על השולחן, אסורה הנגיעה, כי אם נערם על ידי טבלא, אבל הנגיעה וטלטל אסורה, כי הם מוקצתה אפילו ל"ש, הויל ויאים ראוים למאכל בהמה, וכחנה רביבים האיסוריים בכל דיני מועד וחול המועד, וברכות ונטילת ידים, ברכת המזון, ובכע"ה אין איש שם על כל לומדים כראוי, והדרינט מעמיקים בחושן משפט כי להם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלים ועקבותם לא נדרע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה צדקה יבואו בו, הוא אורח חיים. (ירוט דרבש ולק שנידורו)

כשמו כן דוא, אורח חיים נצחחים

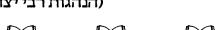
תלמוד בכל יום שייעור אורח חיים, כי בשם כן הוא, שהוא אורח חיים נצחחים, ובכל מועדות ורגלים תלמוד הלכות הוגה בהג. (רבי שלמה אבון זצ"ל, בספר חות המשולש נעמו רס"ג)

המלמדים ילמדו עם התלמידים בכל יום ויום

אייזהו שייעור משולחן עורך אורח חיים

המלמדים בכל עיר ועיר יזהר למדוד עם התלמידים המתחלים להבין דין שולחן עורך, ילמודו עליהם בכל יום ויום אייזהו שייעור משולחן עורך דין שולחן שמע ותפללה וברכות ונטילת ידים וברכת הנהנין ושבת ובדומה הערכיכם לכל ישראל שידעו לחתנאג על פי התורה ובמאמר הכתוב חור על פי דרכו, ויעורם תמיד בדורשי ית"ה, ברכות המזון, ובאורח חיים נטו מנהלים ועקבותם (הנוגנות רבי יצחק מווארקי זצ"ל בספר ליקוט שושנים)

לימוד בכל יום שולחן עורך אורח חיים, וביותר הלכות שבת

לימוד בלני נדר בכל יום שולחן עורך אורח חיים, וביותר הלכות שבת. (קבלה והנוגנות ר' יצחק בלאור זצ"ל אות ג' בספר כתבי הסבא מקעלט)

מתוך צויאת רבינו יעקב מליסא זצ"לה"ה

בעל" דרכ' החיים", "חוות דעתת", "נתיבות המשפט", וכו'
הלמדו בכל יום דף או עמוד שולחן עורך אורח חיים, ותראו שתהיה בו דרכ' הטעים בו בדורים היטב, כי רבו דיני אורח חיים מודמן לארם בשעה שאוי אפשר לאדם לעין ולשאול להחכם וכו', וכל מה שתלמודו, תחוורו ותשנו תיכף, כי מלימוד פעם אחת, אי אפשר לזכור, כדארמיין בעירובין ניד וכו', עכ"ל.

פִּיכָּח מַהוּ אֹמֵר:

טיפש אומר: מי יכול למלמד את התורה נזקן ל', פרקים כלים ל' פרקים, ופיקח אומר: הריני שונה שני הלבבות היום שני הלבבות למחור עד שאני שונה את כל התורה כולה – טיפש אומר: מי יכול למלמד תורה שבבלבו של חכם, ופיקח אומר: לא מאחר למדת אלא הריני לומד שתי הלבבות היום ושועים למחור עד שאני לומד את כל התורה כולה – טיפש אומר: מה אני מועיל למלמד תורה ומשכחה, ופיקח אומר: ולא שבר גיגעה הקב"ה נתן.

(מדרש ויקרא פ"ט ב')

בְּצֻכוֹת לִימּוֹד הַלְּכָה שֶׁהָא מִסְטָרָא דְּנַעַר", עַתִּיד לְקִיּוּם בָּה יִגְנָעַר רְשָׁעִים מִמְנָה", דָּאִינּוּן אִיסּוּר טָמֵא וּפְכָל סְמָאֵל וּמְשָׁרִיךְתִּיה!

קום רעיא מהימנא דודאי מאן דاشתדל בהלכה שלא לשמה ורוח הלכה ודאי בתפישה אני לגביה ועם כל דא אוקומה לעולם יעסוק אדם בתורה אפלו שלא לשמה שמתרוך שלא לשמה בא לשמה והאי הלכה מסטרא דנעර טוב דאתפרש מאילנא דטוב ורע דאייה איסור והיתר טומאה וטהרה בשער ופסול. ועל שם נער אתקירiat*אייה נערה דעתיך לקיים בה ויגעאר רשותים ממנה* (אייב לח, יג) דאיןון איסור טמא ופסול סמאַל ומשורייטה. (וזהר רע"מ ח"ג רען)

לִימּוֹד הַתּוֹרָה לְמַעֲשָׂה הָוָא "תּוֹרָה לְשָׁמָה", וּמְשָׁתְּלָם בֵּיהֶ שֵׁם הוֹיְיָה כּוֹלוֹ, וְאֵם אִינּוּן לְוֹמֵד לְקִיּוּם הַמַּעֲשָׂה הַשֵּׁם תּוֹרָה בּוֹ לְבַטְלָה

ב' שם התורה העצמי הוא המעשה, שהרי היא נקראת תורה לשונ הורה, להורות לאדם כיצד יעשה המצאות, ואם אין עשונה נמצוא שם תורה בו לבטלה. ועד"ה לשמה הוא לשם ה', והכוונה להביא התורה בקיום המעשה שהוא בא"א אחרונה של שם ונמצא בזה משפטים ידו"ד כלו. (ראשית חכמה בהקדמה)

הַקְּבָ"ה אֵין לוֹ חַפֵּץ וּבְחוּרָה כְּעַלְמָיו אֶלָּא בְּמִינֵּי הָאָדָם הַעֲסָק בְּהַלְכָה וּדְרָשָׁו רֹזֶל (ברכות דף ח') אֵין לוֹ להַקְּבָ"ה בְּעוֹלָמוֹ אֶלָּא ד' אָמוֹת שְׁלַחְלָה בְּלִבְדֵּי כְּלָוּמָר שָׁאֵין לוֹ חַפֵּץ וּבְחוּרָה בְּעוֹלָמוֹ אֶלָּא בְּמִינֵּי הָאָדָם הַעֲסָק בְּהַלְכָה אָמוֹת).

(בד הקמיה לרביינו בחוי, ערך תורה – ומובא בשמיות הלשון ח' א"ש שער התורה פ"ג)

אוֹי לִי אַמִּי כִּי יַלְדָתַנִּי – אֵין יִשְׁבַּת לְוֹמְדִי תּוֹרָה לְשָׁמָה – כָּל לְמַודְכֶם גִּמְرָא מִשְׁנִיוֹת מַדְרָשׁ שְׁלִיחָה, וְאֵין אַחַד נֹתֵן לְלִבְךָ לִימּוֹד אָרוֹחָה חַיִּים עַל בּוֹרִיּוֹ

אוֹי לִי אַמִּי כִּי יַלְדָתַנִּי, בראותי שפלת הדור בכל חלק אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקרים על התורה בעומק הלכה של אמרת, אלא בע"ה בפפלול של הבל מבלי הודה על האמת, אין דרוש להבini דרכי התורה על בורייה, ואיליכם אישים אקרים, צבו לוחלוקון שעוסקים בתורה בתמידות מוחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, וְאֵין אַחַד נֹתֵן לְלִבְךָ לִימּוֹד אָרוֹחָה עַל בּוֹרִיּוֹ לְדעת הלכות תפילה, ציצית, תפלה, ברכות, נתילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בוריהם, אשורי איש שימלט ולא ישוגה בהן, כי בזק הלכות רבות והידיעה להמנוגים מעוטה, ובפרט דיני מוקצת, מלאת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנחנן וכדומה. (ירוחם דבש – ח"א, דרשות ב')

פִּישְׁוּן – פִּי שְׁשָׁוְנָה הַלְּכָה

שם האחד פישון פירוש פישון לשון נטריון פ' ישיבת הלכות (ווח' בראשי) רוצה לומר ששונה הלבבות דאין לו להקווש ברוך הוא בעולמו אלא ד' אמות של הלכה. (נועם אלימלך, פרשנת בראשי)

עֵיקָר תּוֹרָה לְשָׁמָה הִיא תּוֹרָה שָׁאֵם לְוֹמֵד כִּי לְקִיְמָה!

(ראשית חכמה בהקדמה)

חַיּוֹב וְתִיקּוֹן גָּדוֹל לְלִימּוֹד "שְׁוֹלָחָן עַרְוּרְ!"

על לימוד הפסוקים הזהיר מאד מטעם כל הלימודים, וראוי למלמוד כל הארץ שולחן ערוץ" כולם מראשים עד סופם בסדר, אם יכול למלמוד כל הארץ שולחן ערוץ עם כל הפסוקים הגדולים הקטנים, והוא תיקון גדול מאוד פסוק שמנברר מאוד, כי על ידי חטאיהם והאסור הטהור והטהמא, על ידי זה נהבר ונפרש הקשר והפסול המותר והאסור הטהור והטהמא, הטוב מן הרע, ובמקרה במאמר רראיתי מנורת זהב" ובשאר מאמרם מעלת לימוד הפסוקים. (שיחות הר"ץ סימן ב"ט)

לֹא יַעֲבֹר יוֹם בְּלִי לִימּוֹד "שְׁוֹלָחָן עַרְוּרְ!"

ואמר: "שבכל איש ישראלי מחויב למלמוד בכל יום ויום פוסקים, ולא יעבור. וכך אם הוא אנטס ואין לו פנאי, למלמוד על כל פנים איזה סעיף" שולחן ערוץ" באיזה מקום שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשולחן ערוץ, כי צריך למלמוד איזה דין ב"שולחן ערוץ" בכל יום ויום כל מי חייו, ובשאינו אנטס למלמוד בסדר כל הארץ שולחן ערוץ" מדי יום בימיו, ובסוגיו ויסים הארץ שולחן ערוץ" יחויר ויתחיל למלמוד בסדר, וכן ינהג כל מי חייו. (שם)

השכינה אִינּוּ שָׂוְרָה אֶלָּא בְּד' אָמוֹת שְׁלַחְלָה!

כ' י' קרא קן צפוף וגוי' (דברים כב, ז), רעה לומר כי יקרא התורה עריך שתיהה קן לצפוף, כי צפוף היא השכינה ואינו שורה אלא ב' אמות של הלכה, והتورה נקרא קן שללה, וצריך למלמוד לשם זה שהיהה קן צפוף, ואו תשירה השכינה, והיא המורכת את האדם למעלה בקדושים.

וההשתעה כן, אז לפינך בדרכך, רעה לומר השכינה שהיא לא פניך בעניין שוויתיה ה' לנגיד תמייד (ההלים ט, ח), והיא תורה לך הדריך אשר תלך ולא תכשל, וכן כתיב שוויתיה רעה לומר שהוא שווה זאת על ידי פועלתו הטובה שהיא השם לנגדו כאמור. (מאור עיניים)

עַל יְדֵי לִימּוֹד פּוֹסְקִים, עַד שִׁידָע לְהַוְרוֹת הַוְרוֹאֹת עַל יְדֵי זֶה גָּוָרָם פְּקִידָה לְכָמָה עַלְקָרוֹת

(ספר המדרות מערכת בנים, ח' ב' אות ב')

כְּשָׁמְעִין בְּשְׁוֹלָחָן עַרְוּרְ שְׁהָם רְבּוֹתיו לִדְעָן מִקּוֹר דָּדִין, אֵז מִזְבְּטָה לֹוֹ שְׁהָוָא בּין עַולְםָה הַבָּא, לְהִוָּת, לְעַוּלָם קִיּוּם בְּמִדְרִינְתִּכְדּוּשִׁ!

וצריך לעיין בפוסקים ובשולחן ערוץ שהם רבותיו ולידע מקור הדין וזה עיין ההלכה דקאמר (הארץ), כי או הילכות עולם לו, אל תיקרי הליכות אלא הילכות, ומובטח לו שזוא בן עולם הבא (סוף נדה), להיות לעולם קיים במדרגת קדוש כדארמין. (רבינו נתפל כי' ז' עלי' בעל סמכית חכמים, בעזואה)

לְזָמֵד יִקְרָ!

דבר בדוק ומונסה שלא יאמר אלמד היום לכמה ימים, בגון ב' או ג' דפין (או עמודים) ואחר יומיים שלשה נמשיך כמה דפים, כי זה הוא תחילת נפילה, שעיל ידי שכל פעמיים כמה ימים לא ילמד ורק מפעם לפעם לימוד כמה דפים או עמודים אפשר על ידי זה ליטול מכל התבנית.

לכן לומד נכבד: אל תוסף ואל תגרע מוהלימוד המוקצב בדיקא דף אחד או עמוד אחד כפי הנכתב בלוח. חוץ מאם קראך אונס או איזה סיבה המוכrichtה המונעת, או תשליט למחוראותיו היום, אבל שוב תחזור למסלול דף ליום, או עמוד ליום. (מטור ספר "ודברת בם")

סִימְנָא טְבָא!

להתחליל הסדר ב"איזה יום" שרצויה בקבלת מהודש להתחליל ולסייעו בעורת השם יתברך! והרצואה להתחליל מסכת או לימוד אל יאמר אמרת ערד הפסח או עד ראש חודש סיבת כי כל הימים ועתים יפים לתורה ולהתחליל במצוות ולעוסק בתורה. (ספר הפליה – ד"ה ועשה להדביק בדרכיהם הטוביים)

שכן ה' בין כרובים ובכדי ארון, ובכעת ההוגם בתורה לשמה, זוכים ששרית שכינה שם. (ערות דבש – ח'ב, דרושה)

ד' אמות של הלכה אדרמת קודש הרוא

כ"י (ברכות ח), אין לו להקב"ה בעולם אלא ד' אמות של הלכה ונמשר ממילא הברכה לישואלו. וושג' (שמות ג, ה) כי המקום אשר אתה עמד עליו אדרמת קודש הוא. ר"ל כי כאשר אתה עמד עליו ובמקום הזה הוא השורא השכינה הנה ממי לא אדרמת קודש הוא. (חפарат שלמה מועדים, לשבעות)

אין נמלט לשום איש תירוץ ואמתלא על ביטול תורה, החזקו בתורה לשם, כי היא הנוגנת חיים לעוסקים בה לשם, ולמה תרחקו מחיים

אבל באמות אין נמלט לשום איש תירוץ ואמתלא על ביטול תורה, ובכל יומם בת קול יעצצת מחר חורב, שהוא מקום ציה וצלמות, אויהם לבירות מעלבונה של תורה ואבות גב. ולכן נא חזקו בתורה לשם, כי היא חיינו וקיים הגלות, וזה עיקר מובן ישראל, כאמור ודברים ג' לא על הלחם לבור יתיה האדם כי על כל מוצא פ' ה, והינו התורה, כי היא הנוגנת חיים לעוסקים בה לשם, ולמה תרחקו מחיים. (ערות דבש – ח'ב, דרוש ט')

הריעו ליהי"ה כל הארץ ר"ת הלכה, כי מיום שחרב בהמ"ק אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, והוא נפנימיותה הכללית בד' אמות השם, והוא המכוי באמրת, תורה לשם, אל השם המתלבש בתורה המתרבש בחלה ומאיר בתוכו – והני ד' אמות גופיו, אי גמירי להו אינשי בהרי הלכה אין, אי לא, לא בשלימו מצוין

כתב הרב רבי ישראלי סרג'ון, הריעו לה' כל הארץ, ר"ת הלכה. כי מיום שחרב בהמ"ק אין להקב"ה בעולמו אלא ד' א"א של הלכה, והוא נפנימיותה הכללית בד' אמות השם, והוא המכוי באמրת, תורה לשם, אל השם המתלבש בתורה ומאייר בתוכו, למי שישים אליו לבו, ואו רוחו ונשמרו אליו יאוסף שיאיר כולם בעינינו, אלמא הלכה לבד בלתי הסוד אינה מספקת. והני ד' אמות גופיו, אי גמירי להו אינשי בהרי הלכה אין, אי לא, לא בשלימי מכוון. עוד, ארבע אמות, ג' תשר'ך, וכן תמים דרכו עם אמות השם הא"ל, הרי שננות ח'ים. והנה תש"ך הוא ע"ב ד' א"א בככלות עשר, והינו ני' פום ממילך רבנן, שמדרבר בפשט ומכוון לרדי תורה. "של" הלכה בגין' שמים, ד' א"א, וכן השכינה, שניהם נכלין בכוונת לשם", וכן עולה לשם ע"ה מ'ק. (פרעיה למחרה"ג, שער המימות פ'')

בשנחרב בית המקדש, כל השלימות בטלת, חז' מ"ד אמות של הלכה – הكب"ה אין לה אלא ד' אמות של הלכה, שהוא הכללה – ובזכותם נזכה במא דכתיב, ר"ת הכללה

עוד ארבע אמות של הלכה, כי אף רכטא בכללות עשר, הינו אלף ק"י, סוד א"ק מקור האותיות, הכולל כל התורה בלילה. וכשם שבכל הקרנות במלות לעתיד לבא חוץ מן התורה, כן בשנחרב בה"מ, כל השלים בטלת, חז' מ"ד א"ה של הלכה, בדקאנון שאין בטלו של עולם. וויס סמכות הפסוק זה לתחלתו, שהוא מומו לתורה. והכוונה, כי אחר חרבן תורה המלכות א"א, לד"ס תחרותות שהוא תנזה, והקב"ה מפרש באן בסוד מלבות, שאין לה אלא ד' אמות של הלכה, שהוא הכללה. ובוכותם נזכה במא דכתיב, "הקי"ה לפקד" כ"ל הגומ, ר"ת הכללה, וזה חטעם שאstor לילך אחורי אשה בד"א שללה, כי שם מקומה, ותופות כל שעור הזה, ואין לגרוס בה ינין ח'. עוד, ד' אמות, הם ה"יה ואוהיה", שהם ג' אמר' ע"ה... (פרעיה למחרה"ג, שער המימות פ'')

הלומד שלא לשם לא על מנת לעשות לידע לכוון מעשה, רק רוצחה למדה לידע חכמתה וסתירה לבד, נוח דיה לו שלא היה יוצא לאויר העולם

והלומד שלא לשם ר"ל, לא ע"מ לעשות לידע לבוא מעשה, רק רוצח למדה לידע חכמתה וסתירה לבד, א"ב נוח היה לו שלא היה יוצא לאויר העולם, שאנו היתה השגתו מרובה מאד אלף אלףים כבה, כמו שמשיג עתה, כאשר נשמרו מלובשת בפרק וומריו הוות, אשר הוא מסך מברדי וגורם חורך להשחת נשמרתו, וו"ש "בל המזווה וכו' תשרמן לעשות", שעייר בונתו תברך יהה בימה שהלביש מצותינו ית' בדברים גשמיים, כדי לגורם חיים נצחים לעולם הבא גם לנפש ולגוף היסודי, שהוא קישור שמים וארכ' ביחס כמ"ש.

(שייח' יצחק ח'א, דרוש לסוטה הש"ס אות ל')

אין עומדין להתפלל אלא מתוך הלכה פסוכה

אין עומדין להתפלל אלא מתוך הלכה פסוכה מסיר איזנו ממשמע תורה גם תפלו תועבה לפ"ש אין להקב"ה בעולמו רק ד' אמות של הלכה. (גומלה עמווקות על התורה, פרשה אחרת)

הלו"ה – שהולך בדרכך היישר

ה浩כה הם דברי תורה שהם באמצעות קר פירושם לא יטו ימץ' ושםאל מן האמת ולפיכך נראה浩כה שהחולך בדרכך אינו נוטה מן הירוש לא ימץ' ולא לשםאל קר דבר浩כה אינו נוטה מנוקדת האמת. (חפарат ישראל להר' מפארגן, פרק ע')

הקב"ה אין לו שעשווע ושמהה אחרת זולת ליום הלכה
וידוע אמרם ז"ל אמרות של הלכה, ואין לו שעשווע ושמהה אחרת זולת זה. (ישמה פשה פרשת ברושים)

אין לך מקום אחר בעולמו

ואין לו להקב"ה בעולמו, ר'ל מקום לשורת בו, אלא ד' אמות של הלכה היא מקומו (רכבתה). (שם מה שפרשת תרומה)

ארבע אמות של הלכה קדושת ארץ ישראל

ארבע אמות של הלכה קדושת ארץ ישראל שאיר ארץ העמים נפלט מתוכו לגמרי מכל צד עליו ישובן בקרב מוחו בתהובנו בהלכה ותורתה. (עדת הקדש, אות ר'ב' ג')

ארבע אמות של הלכה וזה משכני הקב"ה שהוא חצם אלק'

הופע עליו ישוכן בקרב מוחו בתהובנו בהלכה ותורתה ה' אין להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה וזה משכני הקב"ה שהוא הצלם אלק' הופע עליו ישובן בקרב מוחו בתהובנו בהלכה ותורתה ה'. (ר' בר זתק, ר' המצוות, מ"ע א')

בשנעשה שלחנו ד' אמות של הלכה אז הוא נעשה דוגמת בית המקדש

משחרוב בית המקדש אין להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה וכשנעשה שלחנו ד' אמות של הלכה אז הוא נעשה דוגמת בית המקדש. (פר' צrisk, עת האוכל, אות ז')

כל אדם ככל מקום שהוא יש לו בחינת ארבע אמות להתקרב כהן לה' יתברך – וואלו ארבע אמות זוכין ע"י הלכות – למוציא לו מקומות ככל מקום שהוא לתקרב על ידו לה' יתברך, עד שידעו היטב שהאדם בכל מקום שהוא יש לו ארבע אמות, דהיינו שיש שם גם מקום ועצה לתקרב לה' יתברך – וזה יקר מאד ביעינו יתברך, ואני לו בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה, כי זה יעקר גודלו ומכבו שיתקרבו כל הרוחקים אליו יתברך

ימים שחרוב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד. הינו שיזכה האדם ע"י ההלכה להילך בו ארבע אמות על כל פנים שהוא מקומו של אדם, כי כל אדם יש לו ארבע אמות שהוא נשבין מארבע אמות ה"יה, הינו שככל מקום שהוא יש לו בחינת ארבע אמות להתקרב בהם להתקרב בהם לה' יתברך – ואלו הארבע אמות זוכין ע"י ההלכות, ע"י בח הצדיקים. ובעשו מיום שיזרכ ביחס'ק אין לו להקב"ה בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה – הינו מי שזוכה ע"י הלבות התורה להתקרב על דדו לה' יתברך, דהיינו דהינו למוצא לו מקום בכל מקום שהוא לתקרב על דדו לה' יתברך, ושינגע לו הארה מהתורה עד שידעו הדיבר שהאדם בכל מקום שהוא יש לו ארבע אמות, דהינו שיש שם גם כן מקום ועצה לתקרב לה' יתברך – וזה יקר מאד בעיניו יתברך, ואני לו בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה, כי זה יעקר גודלו ומכבו שיתקרבו כל הרוחקים אליו יתברך. (ליקוט הלו"ה, הלו"ה, הלו"ה)

אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, הכוונה על

אדם צדיק הלומד תורה לשם, וכל אדם הוא ד' אמות, והוא נקרא ד' אמות של הלכה, ועליו שורה שכינה, וזה שיש לקב"ה בעולמי – והחיה יתנו אל לבו עד מתי יעבור קיז' וחורף לא נעשה דבר לתקון נשמתיינו, ועוד אנחנו יהיו לבושנו צוואם. (יעיר לובשנו צוואם, עת הלו"ה, הלו"ה, הלו"ה)

הנה כמו שיש להתאונן על חורבן בית המקדש בסילוק שכינה, כן יש להתאונן במיתת צדיקים, כי אם בחר ה' אויה לשובון עליהם, כמו' הרמב"ם בפירוש המשנה (ברכות ח ע"א) על אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות תורה לשם, שהכוונה על אדם צדיק הלומד תורה לשם, וכל אדם הוא ד' אמות, והוא נקרא ד' אמות של הלכה, ועליו שורה שכינה, וזה שיש לקב"ה בעולמו... והחיה יתנו אל לבו עד מתי יעבור קיז' וחורף ולא נעשה דבר לתקון נשמתיינו, ועוד אנחנו יהיו לבושנו צוואם. (יעיר לובשנו צוואם, עת הלו"ה, הלו"ה, הלו"ה)

וזה שריד שהותיר ה' לנו ברוב רחמיו – אין לה' בעולמו אלא

ד' אמות של הלכה, כי הוא במקומות קרבן זוכה ומקטיר קטרת – ומפעת ההונט בטורה לשם, זוכם ששרית שכינה שפ'

זהו שריד שהותיר ה' לנו ברוב רחמיו, אין לה' בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, כי הוא במקומות קרבן זוכה ומקטיר קטרת, אשר על ידי קטורת וקורבנות,

